Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26261
Copyright: Admont, Benediktinerstift

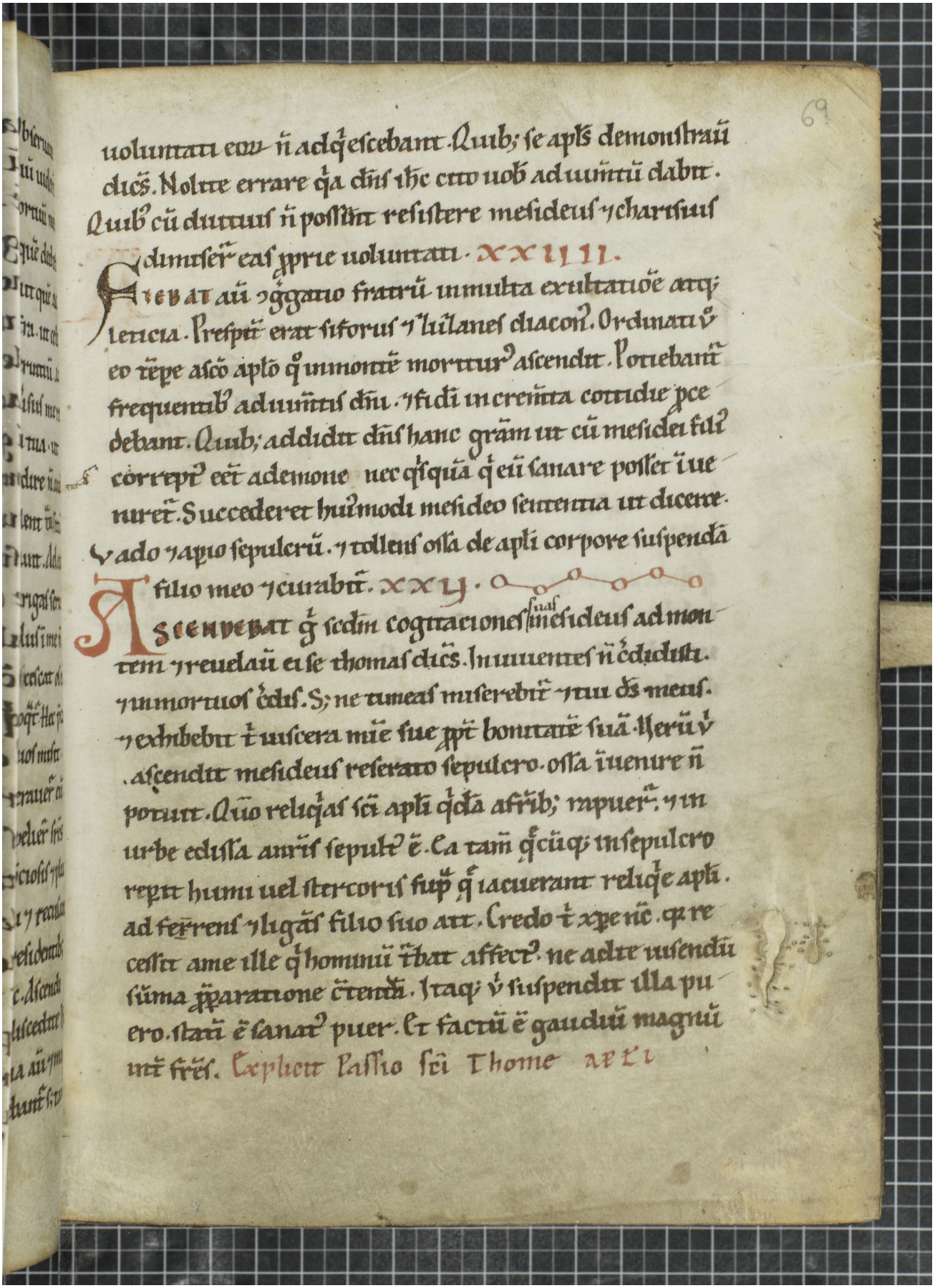

uoluntati eorum non adquiescebant. Quibus se apls demonstrauit
dicens. Nolite errare quia dns ihc cito uos ad uuntum dabit.
Quibus cum diutius non possent resistere mesideus charissimus
dimisit eas pprie uoluntati. XXIIII.

Fiebat autem aggario fratrum in multa exultatione atque
letitia. Presbiter erat sisorus thulanes diaconus. Ordinati
eo tempore asceso aplo quo in monte mortuus ascendit. Potiebantur
frequentibus aduuentis dni. fidei incrementa cotidie pce
debant. Quibus addidit dns hanc gram ut cum mesidei filius
correptus esset a demone nec quisquam eum sanare posset inue
niret. Succederet huiusmodi mesideo sententia ut diceret.
Vado tapio sepulcrum. tollens ossa de apli corpore suspenda
filio meo curabit. XXIIII.

Ascendebat igitur secum cogitationes suas mesideus ad mon
tem treuelaui eis se thomas dicens. Inuuentes non edidisti.
tu mortuos edis. Sed ne timeas miserebitur tui ds meus.
exhibebit tibi uiscera mie sue ppter bonitatem suam. Verum
ascendit mesideus reserato sepulcro. ossa inuenire non
potuit. Quo reliquias sci apli quas afribus rapuerunt. tu
urbe eclusa amris sepultus est. Ea tamen quicumque in sepulcro
repit humi uel stercoris supra quem iacuerant reliquie apli.
ad ferrens ligatas filio suo ait. Credo tibi xpe nte. qui re
cessit ame ille qui hominum tibat affectus. ne adire uisendum
suma pparatione ctendi. Itaque ut suspendit illa pu
ero. statim est sanatus puer. Et factum est gaudium magnum
mtr fres. Explicit Passio sci Thome apli